

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TER VERSTROOIING

Een toneelspel in zes scènes

door

Jan de Groot

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2395

PERSONAGES

(2 heren)

Ross : Veertig jaar. Ziet er zeer goed uit voor zijn leeftijd. Zeer goed verzorgd en gesoigneerd. Nieuwste mode. Kleurig, maar een tikkeltje ordinair. Beetje gezet van postuur.

Kees : Vijfendertig jaar. Ziet er zeer nonchalant uit. Mager. In zwarten of grijzen gekleed. Tijdloos.

DECOR

Het decor mag absoluut niet realistisch zijn. De acteurs moeten met hun spel de omgeving oproepen.

De acteurs moeten wel heel realistisch zijn in hun spel. Als zij teksten tegen een derde persoon (ziekenverpleger, kelner, e.a.) hebben, kunnen zij zich misschien rechtstreeks tot het publiek wenden of tot de technicus of er is misschien een revuemeisje dat tussen de scènes door met een bord aangeeft welke maand het is. Deze personages mogen echter absoluut niet realistisch vertolkt worden.

Er zijn nauwelijks regieaanwijzingen, omdat de acteurs zelf de momenten moeten vinden waar de pijnlijke stiltes zitten. Anders wordt het loos gebabbel.

SCENE 1: 19 JULI

ROSS : Moet je zien wat een uitzicht. Dààr! Prachtig!!!

KEES : (*zingt*) America, America, God shed this grace of they, and crown, etc.

ROSS : Jammer dat Dirk in het hotel is gebleven. Is er weer iets moois op de vakantie te zien. Ligt hij te slapen.

KEES : Heeft 'ie dan zo hard gewerkt?

ROSS : Ik word er soms doodziek van. Liegt ie de hele dag te slapen.

Wat een prachtige kleuren...

Maar wel weer tot diep in de nacht de stad in.

Die diepte! Het gaat stijl naar beneden...

Als ik opsta om te gaan werken, kruipt hij vaak pas het bed in. Enfin, blijft dat bed tenminste dag en nacht warm. Daar kan ik zo jaloers op zijn. Dat bed is nog het enige bij Dirk en mij in huis wat dag en nacht misbruikt wordt.

KEES : Zonde van dat tweepersoonsbed. Jullie hadden aan een éénpersoons genoeg gehad.

ROSS : Als ie moet werken gaat ie zo uit de stad door naar zijn werk.

KEES : Eigenlijk verwondert het me niet dat hij moe is. Dit is niet bepaald een rustige vakantie.

ROSS : Nee, ga een beetje zitten klagen. Wie wilde héél Amerika zien in vier weken? Ik offer me op maar hoor je mij?

KEES : Je mag blij zijn dat je met ons mee mocht. Ik zou alleen met Dirk naar Amerika.

ROSS : Met ons? Met ons?... Mag ik nog met mijn eigen man op vakantie? Vind je het vervelend dat ik mee ben?

KEES : Ja... Nee hoor. Dat is gekheid. Ik vind het hartstikke gezellig. Ik bedoel... Vooral nu Dirk zo vaak afhaakt omdat hij moe is. Trouwens, ik heb in tijden niet meer zo gelachen.

ROSS : Ja, daar had Dirk me al voor gewaarschuwd. Hij zegt nooit veel maar dat ie met jou kon lachen is overgekomen.

KEES : Met jou lachen bedoel ik. Jij... Ik moet om jou lachen. Jij hebt een soort humor... Ik snap nu wel waarom Dirk voor de gezelligheid bij je blijft wonen.

ROSS : Dank je.

KEES : Ik bedoel... Ik wil me natuurlijk nergens mee bemoeien maar... Nou ja, ik vond het in het begin wel vreemd. Samenwonen en verder geen relatie. Ik bedoel... Niet naar bed gaan... Nou ja, vroeger wel. Ik bedoel niet met elkaar... Maar nu dus niet meer. Maar nu ik je ken. Ja, ik snap het nu wel. Jullie hebben het gezellig bedoel ik.

Prachtig, die verschillende lagen.

ROSS : Dank je!

KEES : We leren elkaar nu toch pas een beetje kennen.

ROSS : Dank je en doe niet zo nerveus. Kom ik ga een foto nemen. Ziet Dirk tenminste nog iets van de Grand Canyon. Wacht even. Daar. Dat is een mooi punt. Dan moet jij daar gaan zitten.

KEES : Neem nou alleen de natuur. Die is toch prachtig.

ROSS : Ik hou niet van: alleen natuur. Ga daar nu maar zitten.

KEES : Op die punt? Dan stort ik in het ravijn.

ROSS : Mooi zo. Ben je meteen van alles af.

KEES : Heb jij voor Dirk wel meer relaties gehad?

ROSS : Ik moet er niet aan denken!!

KEES : Hoezo?

ROSS : Altijd rekening moten houden met een ander. Ik heb genoeg aan mezelf.

KEES : En Dirk dan?

ROSS : Dat is wat anders. Hij werd overgeplaatst en moest een dak boven zijn hoofd hebben. Toen hij alleen nog maar in het weekend kwam, was het toch leuker. Nou ja, in die tijd gingen we ook alleen maar uit.

KEES : Maar jullie hielden toch van elkaar?

ROSS : (*geïrriteerd*) Ga je daar nou nog zitten of niet?

KEES : Jij je zin. Geen mooier dood dan in het ravijn te storten.

ROSS : Nee, niet zo ongedwongen. Ik hou niet van natuurlijk. O, die is prachtig geworden. Kom maar.

KEES : Als we morgen eens met dat treintje gaan dan ziet hij er toch nog iets van.

ROSS : Tuurlijk. Als jij dan morgen niet je camera vergeet dan kan je ook eens een

videootje van mij in dit natuurgeweld maken.

KEES : Stom hé! Alletwee. Ik bedoel: én mijn fototoestel én mijn videocamera. Als ik er nu één was vergeten. Ik moet hier niet naar beneden kijken. Wat een diepte.

ROSS : (*Wijst in verte*) Moet je die vrouw daar zien. Wat een reet. Die denkt ook: een legging staat altijd. Die Amerikanen schamen zich nergens voor. Ja, dààààg. Stuur je zoon maar langs. Als die van hem zo lang is als jouw kont breed, mag ik niet mopperen.

KEES : Al die lagen. Wat een brok natuur. Dat Dirk dat nu mist. Zo'n leven hou je niet vol. Elke avond uitgaan, zijn werk, roken, zuipen!!

ROSS : Zie je dat water daar stromen?

Ik wou dat hij eens wat minderde met roken.

Mooi dat rood. Daar waar de zon op schijnt. Dat zou mij ook goed staan.

KEES : Godverdomme nou! Jij mag dan niet van natuurlijk houden, ik vind het een wonder.

Heb ik je verteld over die Miriam op mijn werk, met dat rooie haar?

ROSS : Miriam?

KEES : Zo'n typisch geval van 'de hele wereld is tegen mij! Wij vrouwen krijgen geen kansen!'

ROSS : Nee, heb je me nooit verteld.

KEES : Ze vroeg eens of ik mijn frisdrank niet meer in de ijskast wilde zetten omdat haar Spa dan niet meer op temperatuur bleef.

ROSS : O, die. Ja, daar heb je over verteld.

KEES : Nou, die haar broer is aan de hand van de gevreesde ziekte op weg naar de eeuwige jachtvelden.

ROSS : Is dat dan ook een nicht?

KEES : Moet dat dan?

ROSS : 't Lijkt trouwens of 't weer erger wordt. Ik hoorde nou weer van een vage kennis van mij. En zo jong allemaal.

Wat is de natuur toch mooi, hé.

KEES : Vooral voor die kennis van je.

ROSS : Gezellig hé. Het is net of ik je al jaren ken. Ik voel dat we vrienden gaan worden.

Wat zeg ik? Vriendinnen! Ja, je bent mijn vriendin!

KEES : Liever niet, Ross.

ROSS : Kind, niet zeuren. Je bent mijn vriendin. Dat is een eretitel.

Kijk daar eens. Wat een lekkere knul. Daar, die aan het klimmen is.

KEES : Ze moesten zulke broekjes verbieden!

ROSS : Zeur niet. Wat een poten, zeg. Ach, ik denk wel eens dat wij de enige geëmancipeerde vrouwen zijn die er nog rondlopen.

KEES : Dank je. Zo heb ik nog nooit over mezelf gedacht.

ROSS : Kind, wij weten toch wat een man nodig heeft. Kijk die schat nou toch tegen die rots opklauteren, dat kan ie toch net zo goed tegen mij op doen. Hoe-oe! Ik sta hier niet voor niks hoor.

KEES : Ross, schei uit. Hij kijkt. Kom mee.

ROSS : Goed kind. Je vriendin gaat nu node afscheid nemen van de natuur. Dààààg. Dus morgen gaan we met het treintje en neem jij je videotoestel mee.

KEES : Ja. Kom nou! Volgens mij heb je sjans. Pas op! Val niet! Hij kijkt nog steeds.

ROSS : Natuurlijk! Wie kijkt er niet naar me? Geneer je je? Wat doe je nu ineens trutterig. Gaat ze ineens heel macho doen.

KEES : Kom nou. Straks worden we in elkaar gemept.

ROSS : Stel je niet aan. Even naar die schat zwaaien. Dààààg!

SCENE 2: 23 OKTOBER

KEES : Blij dat je er bent. Wat wil je drinken?

ROSS : Heb je een droge sherry? Dat heb ik wel verdiend.

Wat vreselijk, he, kindje. Waarom nu uitgerekend hij? Ik heb er wel eens aan gedacht maar je verdringt het. Weet je nog toen jullie zo nodig op die voetbalclub moesten? Toen was hij al zo afgevallen. Hij had altijd dat prachtige lijf van die acrobatiek vroeger.

Nee, ik ben aan de lijn, haal ze maar weer weg, die zoutjes. Die sherry is voor de schrik. Mag ik eigenlijk ook niet hebben.

KEES : God ja, dat prachtige lijf. Ja, bij het voetballen. Dat is me toen ook wel opgevallen.

ROSS : En de laatste maanden lag ie 's nachts altijd zo te zweten. En met de vakantie was ie toch aldoor zo moe. Ik was blij dat jij er wat van zei. Naar mij luistert ie toch niet. Anders was hij nooit naar de dokter gegaan.

KEES : Hij belde vanochtend op en zei: 'Ik heb aids.' zo plompverloren. 'Ik heb aids.'

ROSS : Als jij hem niet gedwongen had, was ie nog niet bij de dokter geweest. Hij moet het zelf al geweten hebben. Anders zat ie altijd al voor het kleinst pukkeltje bij de dokter.

KEES : Waarom hij? Verdomme. Aids!

ROSS : (*wijst op tv*) Wat heb je nu opstaan? Kunstrijden?

KEES : Nee, tennis!

ROSS : Jij bent ook altijd zo sportief.

KEES : Ik kon m'n kop nergens meer bij houden. Ik hou van het paarrijden.

ROSS : Ik moet er steeds aan denken. Wat was er gebeurd als ik hem niet verlaten had?

KEES : Verlaten?

ROSS : Nou ja. Zo noem ik het nu. Als wij nog een sexrelatie hadden gehad. Als ik hem trouw gebleven was.

KEES : Ben je hem dan ooit trouw geweest?

ROSS : Nee, dat nooit. Daarom juist. Het had misschien beter geweest als...

KEES : Jezus Ross, ga jezelf nou niets verwijten. Jullie hebben het toch leuk met elkaar. Ik bedoel, nou ja, dat zegt Dirk altijd.

ROSS : Soms denk ik dat hij meer met jou heeft dan met mij.

KEES : (*nerveus*) O ja? Met mij? Hahaha! Dat verbeeld je je, hoor!

ROSS : Heb je nog een sherry?

KEES : Jajaja, natuurlijk. Is ie droog genoeg? Ik wou onmiddellijk naar hem toe maar hij belde gewoon van zijn werk. Hij was gewoon aan het werk. Belachelijk.

ROSS : O kijk, ze valt. Nou dat wordt niks. Wat een vreselijk pakje heeft dat kind aan.

Wat moet ie anders? Hij wil dat niemand het weet. Dus mondje dicht. Nou ja, hij is nog niet ziek.

Krijg ik die sherry nog?

KEES : O ja, sorry. Hij is droog genoeg, hé?

Ik snap het niet... Ik bedoel... *(stilte)*

ROSS : Beeldig hoor, die spiegelwand.

KEES : Ja, leuk he? Heb ik nog wat aanspraak als ik erin kijk.

ROSS : Het geeft zo'n ruimte. Jij hebt nooit een relatie gehad, hé?

KEES : Ik wil gewoon dat het niet waar is. Een boze droom of zo.

ROSS : Sprookjes bestaan niet. Dat moet jij toch weten.

KEES : *(Nerveus. Ineens woedend.)* Dat ik niets kan doen. Godverdegod. Shit. Dat is toch geen leven. Kutkut. Wat moet ik nou Godverde...

ROSS : Kees! Kees! Kindje toch...

KEES : Sorry.

(Stilte)

ROSS : Waarom heb je het geluid niet aanstaan?

KEES : O, dat wijf geeft zo stom commentaar. Kwaakt dwars door de muziek. Zegt ze dat ze voor het artistieke gedeelte wel hogere cijfers zullen krijgen dan voor het technische. Geeft die jury altijd lagere cijfers. Een ding is zeker: als ze plat op hun bek gaan, is het artistiek en technisch niks. Moet je zien: dan gooien ze die meid zo hoog op. Vangt ie haar op. Is het net of ie met zijn vinger in haar kut zit. Zie je?

ROSS : Nee! Dat valt m'n vriendin weer op. Krijgen ze van jou zeker veel punten voor het artistieke gedeelte? Die kerels krijgen allemaal zo'n lekkere kont van dat schaatsen.

Van de week heeft mijn moeder zijn broeken ingenomen. Zo'n stuk. Hij had toch ook altijd zo'n lekker kont. Hij heeft nu net als jij een lange nek. Loopt door tot zijn hielen.

Zet dat geluid nou aan. Zonder die muziek is het niks.

KEES : Ja, die prachtige kont van Dirk. Ik bedoel... Nou ja.

Vind je het niet vervelend? Moet ik hem uitzetten?

Ja, wat een prachtige kont.

ROSS : Nee, laat maar aanstaan. Thuis kijken we er nooit naar. Dirk houdt er niet van.

Ik weet ook niet hoe het verder moet. Ik kan toch moeilijk altijd maar thuis blijven zitten.

KEES : Je gaat toch altijd het park in, dat kan nu toch ook. Ik vang Dirk wel op.

ROSS : Jawel maar ik heb natuurlijk ook mijn vaste minnaars.

Zie je hoe mooi gelijk. Kittig ding, zeg.

Nu heb ik woensdag afgesproken met Toetje.

KEES : Toetje?

ROSS : Daar heb ik je toch over verteld? Die Antilliaan.

KEES : Antilliaan?

ROSS : Ja kind, zo'n stuk heeft ie. En een lijf. Hij is zevenentwintig. Zegt ie.

KEES : Hoe oud is ie dan?

ROSS : Achtentwintig! En getrouwd, maar ja, gek op je vriendin. Wij weten natuurlijk wat zo'n kerel toekomt. Hij wordt verwend en dan weer de deur uit. Geen gezeur aan z'n hoofd en ook niet aan het mijne.

KEES : Geen gezeur? Dan kan je binnenkort je hart ophalen.

ROSS : Wat bedoel je?

KEES : Is dat Antilliaans? Toetje?

ROSS : Nee kind, hij komt één keer in de maand eten als Dirk moet overwerken. Maar tegen de tijd dat we aan het toetje toe zijn ligt je vriendin al met hem in bed aan dat enorme ding te likken. Daarom noem ik hem toetje. Weet ie zelf niet.

KEES : Dus woensdag is het weer likken geblazen.

ROSS : Ik kan hem niet afbellen. Ik heb geen telefoonnummer. Bang voor z'n vrouw. Ja en nu met Dirk...

KEES : Kijk eens aan! Gezeur dus. Ik haal Dirk wel op de zaak op.

ROSS : Hij moet toch nog van het leven proberen te genieten.

KEES : Als je weet dat je dood gaat?

O, mooi de Bolero.

ROSS : Ja, dat is prachtig als ze zo tegelijk springen. Wat een vertrouwen moeten ze dan toch in elkaar hebben.

KEES : Het lijkt mij ook wel wat.

ROSS : Die pakjes staan jou niet.

KEES : Jij kan met jouw figuur alles hebben.

Eigenlijk is het mooiste als ze vallen. En dan weer met zo'n stralende lach doorgaan of er niets aan de hand is.

ROSS : Nee, er moet echt drie kilo vanaf, anders kan ik van de zomer niet in mijn bikinette.

Ja, je hebt gelijk. Ze zegt het. Wat een trut.

KEES : Meestal kijk ik op de BBC, die lullen er niet doorheen.

ROSS : Dat is zo raar met Dirk. Wordt ie woedend als ik het aan zou zetten. Zwartwitfilms kijkt ie ook nooit naar. Vindt ie belachelijk ouderwets.

KEES : Weet ik. Heb ik een hele discussie met hem over gehad. Dat sommige films toch klassiek zijn. Niet te vermurwen, die cultuurbarbaar. Ik vind dat zo lief aan hem.

ROSS : Dat was ook zo heerlijk, he. Toen Dietrich dood was. Al die herhalingen. Ik heb ze allemaal opgenomen. Als Dirk de hort op was keek ik een Dietrichje, nam ik de fiets wipte even het park in en dan was ik voor Derrick weer thuis. Ideaal.

KEES : Witness for the Presecution is zo goed.

ROSS : Ja, maar Marocco is het mooist. Geen zinnig mens loopt op hoge haken de woestijn in. Alleen Marlène kan dat. Kunst van de hoogste orde.

KEES : Ik bel hem over woensdag. *(huilt)* O shit. De enige vriend die ik...

ROSS : Ja kind, het is beroerd.

Nee, ik moet geen sherry meer. Ik ga naar huis. Dan ben ik thuis voor dat Dirk komt.

KEES : Ross?

ROSS : Ja?

KEES : Eh... Ben jij nooit verliefd geweest?

ROSS : He? Oh ja, vroeger. Kind, wat een ellende! Wachten bij de telefoon. Slapeloze nachten. Dat leer je gelukkig snel genoeg af. Je wordt ouder.

KEES : Ouder?

ROSS : Ik weet dat je dat niet aan me ziet, maar toch is het zo. Jij hebt toch ook nooit een relatie gehad,

KEES : Nee, maar ik zou wel willen!